

Нефармат

АДВАРОТНЫ БОК МЕДАЛЯ

Здараюцца падзеі альбо выпадкі, калі не толькі асобны чалавек, але і цэлая грамада можа сябе ўбачыць нібы ў люстэрку — такім адлюстраваннем звычайна становяцца паводзіны ды ўчынікі. У мінулую суботу адбылася значная падзея ў жыцці многіх грамадзян нашай краіны. Па ўсіх вайсковых часцях прайшла прысяга навабранцаў. Гэта ўрачыстае мерапрыемства нярэдка арганізоўваецца ў памятных мясцінах, такіх як Брэсцкая крэпасць. Іншыя праводзяць рытуал у сябе на пляцы. У любым выпадку ў часць у такі дзень прыязджаюць бацькі і сваякі, салдатам даецца звальненне.

Хто бываў на падобных мерапрыемствах, ведае, пра што я кажу. Вось і мне ў суботу давялося наведаць адну з вайсковых часцей пад Барысавам з нагоды прысягі сына. Іх, віноўнікаў урачыстасці, было амаль 1300 чалавек. Ну і, адпаведна, гледачоў з ліку родных і знаёмых, трэба думаць, тысячы тры, а то і больш. Пасля мерапрыемства нашы салдаты, ва ўсякім разе абсалютная большасць з іх, пайшлі ў сутачнае звальненне. Але паколькі камандаваннем было прадпісана знаходжанне вайскоўца ў радыусе 150 кіламетраў ад часці, дадому забраць сыноў атрымалася далёка не ва ўсіх. Ды і немагчыма гэта зрабіць тым, хто прыехаў з Брэста, як мы, альбо з Гомеля, Магілёва, нават калі б падобных абмежаванняў не было.

За некалькі дзён да падзеі мы з дачкой сталі разглядаць варыянты сутачнага пражывання ў ваколіцах Барысава, тым больш што прапановы на адпаведных сайтах як быццам бы вісяць пастаянна. Ну вось, напрыклад, у Барысаве здаюць пасутачна аднапакаёвую кватэру за 25 рублёў. Мы палічылі гэта якраз прымальным,

а калі патэлефанавалі, дзяўчына на тым канцы безэмацыянальна паведамліла, што менавіта ў гэты дзень дадзена кватэра каштуе 120 рублёў. Ад нечаканасці не сталі яе замаўляць, вырашылі пашукаць іншыя варыянты. Але гадзіны праз дзве пашкадавалі, бо праз указыны час і гэтая жылплошча аказалася занятая. Мы махнулі рукой, маўляў, не суджана, і вырашылі, што за такія грошы здымем кватэру ў Мінску, 70 кіламетраў — не такая ўжо вялікая адлегласць. Ды як казаў герой папулярнага ў савецкія часы анекдота: «Штырліц памыліўся».

У чацвер загазаць кватэру ў Мінску на суботу аказалася нэрэальна. Адна дзяўчына з агенцтва напеўным голасам сказала, што на найбліжэйшыя выхадныя трэба замаўляць хоць бы ў панядзелак. Такім чынам, на сваіх інтэрнэт-пляцоўках сталіца нам нічога не прапаноўвала. Праўда, у пятніцу высветлілася аднапакаёўка ў Жодзіне коштам 150 рублёў за суткі. У выніку мы амаль выпадкова заўважылі нумар на трайх за 130 рублёў, які здавала аграсядзіба пад Барысавам, ды потым не пашкадавалі. І ўмовы пражывання, і сервіс былі на прыстойным узроўні. Аграсядзіба, якая пабудавала сваю «фішку» на гісторыі вайны 1812 года, мае ўласны музей, карыстаецца папулярнасцю ў турыстаў. І што самае важнае, яны не накручвалі цэны менавіта ў гэты дзень — у іх заўсёды такі кошт.

У адрозненне ад тых суайчынікаў, якія робяць бізнес на здачы ў арэнду кватэр. Выходзіць, для іх прысяга вайскоўцаў — зорная гадзіна, калі можна садраць тры скуры і зарабіць. Назаўтра на сайты ў іх зноў вярнуліся рэальныя цэны. Не ведаю, ці выраставалі яны свой бізнес гэтым днём, а вось сутнасць сваю паказалі. А калі да нейкага навабранца прыехалі зусім небагатыя з аддаленай вёскі родзічы, у якіх няма грошай, каб заплаціць за жыллё? Той, вядома, на вуліцы не

застаўся б, ён мог пайсці на некалькі гадзін у звальненне, а нанач пайсці ў казарму, у нядзелю абычалі святочны абед для салдат. Але ж усе навокал пайшлі са шчаслівымі мамамі, узрушанымі татамі, усмешлівымі дзяўчатамі... Заставацца ў такі дзень аднаму ў казарме — ну, вы разумееце.

Ведаю, што скажуць мне месцячковыя прадпрымальнікі: «Нічога асабістага, гэта бізнес». Толькі, шануюныя, як паказвае ход гісторыі, часцей выжывае бізнес менавіта з чалавечым тварам. Пачытайце, як у Амерыцы перад нацыянальным святам — Днём падзякі — зніжаецца кошт на індычку, бо гэта абавязковы атрыбут назва нага свята для ўсіх сем'яў. У нас жа перад святамі цэны на папулярныя прадукты на рынках падскокваюць. І на кватэры, як высветлілася, у асобных выпадках.

Вядома, не варта стрыгчы ўсіх пад адзін грэбень. Можна прывесці мноства прыкладаў, калі таксісты бясплатна развозілі людзей пры розных надзвычайных сітуацыях. Так было, напрыклад, пасля тэракта ў метро. Ды і з пачаткам пандэміі нашы людзі паказалі сябе здольнымі на спагаду, падтрымку; нярэдка могуць падзяліцца з незнаёмым чалавекам, калі той мае патрэбу ў гэтым. Падобнае, на шчасце, ёсць у нашым грамадстве, але прысутнічае і апісанае вышэй.

І яшчэ пра што не магу не сказаць заадно: здзівіла проста нейкая ваяўнічая неабачлівасць бацькоў і родных, якія прысутнічалі на цырымоніі прысягі. Шчыльнасць натоўпу гледачоў можна параўнаць хіба з тралейбусам у гадзіну пік. У масках было менш за адзін працэнт. Вынік падобнага ўзроўню рэспіраторнага этыкету звычайна не прымушае сябе чакаць. Ужо праз тры дні чатырох салдат з нашай роты шпіталізавалі з усімі прыкметамі COVID-19.

Святлана ЯСКЕВІЧ.

СЁННЯ

Месяц

Маладзёк 10 чэрвеня.
Месяц у сузор'і Дзевы.

Сонца

	Усход	Заход	Даўжыня дня
Мінск —	4.37	21.44	17.07
Віцебск —	4.18	21.43	17.25
Магілёў —	4.27	21.35	17.08
Гомель —	4.33	21.22	16.49
Гродна —	4.54	21.58	17.04
Брэст —	5.04	21.49	16.45

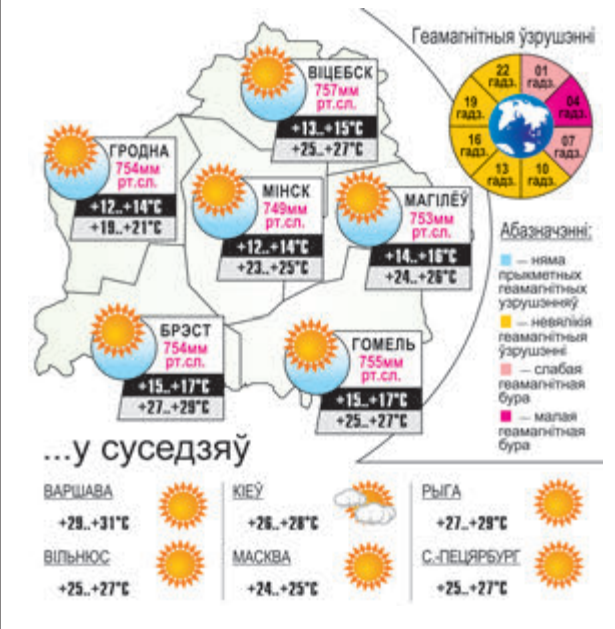
Імяніны

Пр. Мяфодзія,
Мітрафана, Севярына,
К. Аліны, Ірмы, Лаўры,
Адольфа, Альберта,
Ігната, Рыгора.

Фота Алены ДАЎЖАНОК.

ЗАЎТРА

Даты

Падзеі

Людзі

17 ЧЭРВЕНЯ

1864 год — нарадзіўся Аляксей Аляксандравіч Шахматаў, мовазнаўца, акадэмік Пецярбургскага АН. Скончыў Маскоўскі ўніверсітэт. Даследаваў пытанні ўтварэння ўсходне-славянскіх народнасцяў і моў, аналізаваў пісьмовыя помнікі, сучасныя дыялекты, залажыў асновы ўсходнеславянскай тэкстальгіі як навукі. Выдаў тэксты беларускіх летапісаў і хронік у серыі «Поўны збор рускіх летапісаў». Зрабіў фанаграфічныя запісы ўзораў беларускіх гаворак і фальклору ў Барысаўскім павеце. Чытаў у Пецярбургскім універсітэце курс «Беларуская мова ў сучасных яе гаворках».

1890 год — у Мінску адкрыты зноў пабудаваны гарадскі тэатр (архітэктары Караль Казлоўскі і Канстанцін Увядзенскі). З 1920 года ў гэтым памяшканні працуе Нацыянальны акадэмічны тэатр імя Я. Купалы.

1926 год — нарадзіўся (г. Новасібірск) Мікалай Мікалаевіч Яроманка, беларускі акцёр тэатра і кіно, народны артыст Беларусі, народны артыст СССР, лаўрэат Дзяржаўнай прэміі Беларусі. Служыў на сцэне Беларускага дзяржаўнага акадэмічнага дра-

матычнага тэатра імя Я. Коласа, з 1959 года — акцёр Нацыянальнага акадэмічнага тэатра імя Я. Купалы. У 1976—1987 гадах — старшын праўлення Беларускага тэатральнага аб'яднання, з 1992-га — прэзідэнт Беларускай канфедэрацыі творчых саюзаў. Акцёр шырокага творчага дыяпазону. За гады работы ў тэатры сыграў дзясяткі роляў у спектаклях беларускай, рускай, замежнай класікі і сучаснай драматургіі. Зняўся ў фільмах «Трывожнае шчасце», «Масква — Генуя», «Вечныя покліч», «Сын за бацьку» і многіх іншых.

1789 год — у Францыі дэпутаты трэцяга саслоўя Генеральных штатаў, падтрыманыя самымі нізкімі класамі духавенства і дваранства, абвясцілі сябе Нацыянальным сходам. Спраба разгону Нацыянальнага сходу прывяла да народнага паўстання 13-14 ліпеня, узняцця Бастыліі і перамогі Французскай рэвалюцыі.

1885 год — у Нью-Ёрк на борце французскага парахода «Ісега» прыбыў дар французскага народа Злучаным Штатам Амерыкі — статуя Свабоды.

1911 год — нарадзіўся Віктар Платонавіч Някрасаў, рускі савецкі пісьменнік. Аўтар рамана «Сталінград», апавесці «У акопах Сталінграда», апавяданняў. Лаўрэат Сталінскай прэміі.

ПЛАТОН:
«Лепш сцярпець крыўду, чым нанесці яе».

УСМІХНЕМСЯ

— Мужчына, прыбярэце вашы думкі з майго цела!
— І пачым у цябе метр вуліцы?

— У вас праблемы са здымкам у пашпарце.

— Якія праблемы? Вунь я — трэці злева!

